

[Agerschou]

sker, vil konsekvenserne blive de forhold, som både hr. Lenger og hr. Henning Rasmussen omtalte, og som vil ligne den sump, andre storbyer i Vesteuropa er endt i.

Af det, jeg har sagt, følger, at SF kan stemme for det af hr. Lenger stillede dagsordensforslag. Hvis det ikke skulle komme til afstemning, vil vi også kunne stemme for det af hr. Henning Rasmussen stillede.

Ole Vig Jensen (RV):

Forespørgerne har med deres forespørgsel stillet regeringen en vanskelig opgave, nemlig at forsøge at vurdere en række forhold frem til 1990, og det er svært at bebrejde regeringen, at den ikke har kunnet give noget klart svar på det, som forespørgerne har spurgt om.

Jeg skal også nøjes med – i øvrigt af flere grunde – at gøre nogle enkelte bemærkninger til den rejste forespørgsel.

For det første vil jeg hævde, at vi ikke på nuværende tidspunkt har et tilstrækkeligt grundlag, som gør det muligt seriøst at drøfte Københavns kommunes vilkår på de områder, som er fremhævet i forespørgslen, altså helt frem til 1990.

For det andet vil jeg henvise til, at vi jo – i øvrigt i fuld forståelse med regeringen, som har taget initiativet – har sat den undersøgelse i gang, som AKF har påtaget sig, og som gerne skulle afdække en del af de problemstillinger, der knytter sig til København. Det ville være ejendommeligt, hvis vi, før vi fik denne undersøgelse, tog stilling. Vi har netop hævdet – og med god grund, synes jeg – at vi indtil nu ikke har haft et tilstrækkeligt grundlag for at kunne vurdere, om der var behov for at vedtage særlige foranstaltninger, som kunne hjælpe Københavns kommune.

Men vi afviser selvfølgelig ikke, at Københavns kommune har problemer og formentlig også særlige problemer. Det hænger sammen med det, ministeren var inde på: at befolkningstallet er faldende, og at skattegrundlaget tilmed er vigende. Det giver selvfølgelig Københavns kommune problemer, som det i øvrigt har givet andre kommuner problemer, der har oplevet en lignende udvikling. Nogle af Københavns kommunes problemer er selvforskyldte, fordi kommunen ikke i tilstrækkelig god tid tog højde for den udvikling, som var i gang.

Vi har hele tiden sagt under denne debat, at vi er indstillet på at hjælpe Københavns kommune, hvis det viser sig, og hvis det kan dokumenteres, at denne kommune har nogle særlige problemer, der knytter sig til den som hovedstad, det vil vi ikke afvise, men vi har jo netop ikke tilvejebragt det grundlag, som gav os mulighed for at tage stilling. Jeg kan føje til, at vi også har sagt, at det er en forudsætning, at Københavns kommune, kommunalbestyrelsen med overborgmesteren i spidsen, selv tager fat på at løse disse mere grundlæggende og mere langsigtede problemer.

Jeg vil nævne to områder – der kunne nævnes flere – hvor der måske kan være grund til at foretage noget på et senere tidspunkt. Det ene er de sociale udgifter under ét, men her afventer vi jo den undersøgelse, den analyse, der nu er sat i gang.

Det andet er et område, der har været bragt ind i debatten tidligere, nemlig at staten ejer meget betydelige arealer og mange bygninger i Københavns kommune, som kommunen kun får dækningsafgift af. Her må man sige, at Københavns kommune adskiller sig fra alle andre kommuner ved at have så store arealer, at man kunne overveje, om ikke der skulle være en forpligtelse fra statens side over for Københavns kommune, som jo kommer til at mangle indtægter på det grundlag.

Jeg skal afsluttende gentage, at vi ikke vil afvise, at der på et tidspunkt kan blive behov for at hjælpe Københavns kommune økonomisk. Men vi stiller som krav, at kommunen selv går i spidsen ved at søge at tilpasse sine udgifter til de faktiske forhold i kommunen. Endelig er vi på områder, hvor behovet kan dokumenteres, indstillet på at tage særlige hensyn til Københavns kommune, også i den udstrækning, hvori man kan sige, at byen som hovedstad har helt særlige problemer, der afviger fra andre kommuners.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Ole Vig Jensen, om det, han sagde her for et øjeblik siden, skal forstås på den måde, at det radikale venstre ikke vil medvirke til at gennemføre et lovforslag, der skader Københavns kommunes økonomi i forhold til den nuværende